

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1600/2021
28.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић, Бисерке Живановић, Јелице Бојанић Керкез и Весне Поповић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Валентина Стојиљковић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., кога заступа пуномоћник Златибор Војислављевић, адвокат из ..., ради дуга, одлујучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1813/18 од 11.07.2019. године, у седници одржаној 28.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1813/18 од 11.07.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1813/18 од 11.07.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сурдулици П 1125/16 од 18.01.2018. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име дуга по основу зајма исплати износ од 220.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 14.09.2015. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова поступка исплати износ од 100.900,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 1813/18 од 11.07.2019. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба туженог, а првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка, као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавио тужени због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о истој одлучује применом одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна

питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је исплата на име дуга, а побијаном одлуком је потврђена првостепена пресуда којом је тужбени захтев усвојен. Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, с обзиром да се ревизијом оспорава утврђено чињенично стање, а одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права. Правилна примена материјалног права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, па не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом чл. 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари је поднета 14.09.2015. године. Тужилац је тражио исплату новчаног износа од 220.000,00 динара, колико износи и вредност предмета спора која се ревизијом побија.

Имајући у виду да у конкретном случају вредност предмета спора побијане правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра, према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија туженог недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић